

РЕШЕНИЕ

№ 5218

гр. София, 04.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 08.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **100** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 59, ал. 13 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО).

Образувано е по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] представлявано от управителя д-р М. Е. срещу заповед за налагане на санкции (прекръпяване на договор) № РД-253С-502/14.12.2021 г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса (НЗОК), с която на основание чл. 432, ал. 3 и чл. 421, ал. 1, б. „а“ от Национален рамков договор за медицински дейности (Н. за МД) за 2020-2022 г. във връзка с чл. 59, ал. 11, т. 1, б. „а“ от ЗЗО на лечебното заведение е наложена санкция „частично прекръпяване на договор“ № 222362/17.02.2020 г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска помощ (С.), сключен между НЗОК чрез СЗОК и [фирма], за отчетена дейност, която реално не е извършена по отношение на медицинската дейност на д-р М. Т. Ж. – специалист-нефролог. Изложени са доводи за незаконосъобразност, поради нарушение на материалния закон - отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК. Оспорва се изводът, че е отчетена медицинска дейност, която реално не е извършена. Изтъква се и нарушение на чл. 34 от ЗАНН, изразяващо се в образуване на административно наказателното производство след изтичане на едногодишен срок от извършване на нарушението. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените разноски.

Ответникът – Управителя на Националната здравноосигурителна каса чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по

съображения, че извършеното нарушение е безспорно доказано.

Настоящият съдебен състав след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заповед № РД-25-582/17.09.2021 г., управителят на НЗОК е разпоредил да бъде извършена проверка на [фирма]. Проверката е със задача: Контрол по изпълнение на договора на лечебното заведение за оказване на специализирана извънболнична помощ в съответствие с Н. за МД за 2020-2022 г. във връзка с жалба вх. № 19-02-150/19.07.2021 г. В жалбата на И. И. са изнесени данни за извършен първичен преглед на 04.05.2020 г. на синът ѝ Ф. от д-р М. Ж., нефролог МЦ Детски болести, като при проверка от същата е установено, че е отчетен извършен вторичен преглед, който отрича да е реално извършен. Заповедта е връчена на представител на проверявания на 23.09.2021 г.

Резултатите от проверката са обективирани в протокол № РД-25-582-1 от 28.09.2021 г. Констатирано е следното: От д-р М. Ж. е издаден АЛ №000381/04.05.2020 г. на З. Ф. П., З. в който е отразен за вид преглед – първичен с наличен положен подпис в графа пациент/родител. От същия лекар по отношение на същото З. е издаден и АЛ № 000396/07.05.2020 г., в който е отразен за вид преглед – вторичен с наличен положен подпис в графа пациент/родител. При извършена справка в електронната система на НЗОК е установено, че АЛ №000381/04.05.2020 г. и АЛ № 000396/07.05.2020 г., издадени на З. Ф. П. З. са отчетени и съответно заплатени.

В депозираното от д-р М. Ж. становище е посочено, че при преглед на пациента на 04.05.2020 г. е взел проба за стерилна урина, която е изпратена за изследване. Практиката му е такава, че преценката за състоянието на пациента и определяне на необходимото лечение е закономерно да бъдат направени след получаване на резултатите от съответното изследване, които се отразяват като вторичен преглед.

В хода на проверката е представена декларация от И. В. И., в която декларира следното: „Декларирам, че на 04.05.2020 г. заведох сина си Ф. П. З. на първичен преглед при д-р М. Ж., нефролог, МЦ „Детски болести“ за преглед и вземане на стерилна урина. Вторичен преглед не е осъществен, защото урокултурата беше без растеж. Положеният подпис под амбулаторен лист № 396 от 07.05.2020 г. не е мой. Ехография на отделителната система, която е описана в амбулатория лист не е извършвана на сина ми. Прилагам кореспонденцията ми от 05.05.2020 г. с д-р Ж. след извършен първичен преглед на 04.05.2020 г.“

В тази насока е прието, че дейността, отчетена с амбулаторен лист № 396/07.05.2021 г., издаден на З. Ф. П. З. от д-р М. Ж. не е реално извършена в изпълнение на сключения договор за оказване на С.. От контролния орган е прието, че лечебното заведение е нарушило чл. 150, ал. 1 и чл. 192, ал. 1, т. 2 от Н. за МД 2020-2022 г.

Протокол № РД-25-582-1/28.09.2021 г. е връчен на 05.10.2021 г. на М. Е. в качеството ѝ на управител на [фирма].

Според данните от административната преписка оспорващият се е възползвал от правото си да депозира писмено възражение, което е разгледано на заседанието на Арбитражната комисия по медицински дейности, проведено на 16.11.2021 г. Видно от протокол № 21, трима от членовете на Арбитражната комисия са гласували „ЗА“ и

трима „ПРОТИВ“, поради което на основание чл. 432, ал. 4 от Н. за МД 2020-2022 г., поради равен брой противоположни гласове, Арбитражната комисия е предоставила протокола на Управителя на НЗОК.

Въз основа на така проведеното административно производство е издадена оспорената заповед, с която на основание чл. 59, ал. 11, т. 1, б. „а“ от ЗЗО и чл. 99, ал. 2, чл. 432, ал. 3 и чл. 421, ал. 1, б. „а“ от Националния рамков договор на медицински дейности за 2020-2022 г. на [фирма] е наложена санкция "Частично прекратяване на договор № 222362/17.02. 2020 г. за оказване на специализирана извънболнична медицинска дейност за отчетена дейност, която реално не е извършена, по отношение на медицинската дейност на д-р М. Т. Ж. специалист -нефролог.

Заповедта е връчена на 16.12.2021 г. Жалбата е депозирана на 29.12.2021 г.

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл. 21, ал. 1 от АПК, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той неблагоприятно засяга, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 76, ал. 5 от ЗЗО.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – Управителя на НЗОК, съобразно правомощията установени в чл. 59, ал. 11 и чл. 76, ал. 3 от ЗЗО, при спазване на изискването за писмена форма и наличие на изискуемите реквизити по чл. 59 ал. 2 от АПК. Същата съдържа фактическите обстоятелства, които са обусловили съдържанието на волеизявлението на издателя. Мотивите на процесната заповед в достатъчна степен съдържат данни и обстоятелства, относими към състава на посочените като нарушени разпоредби на ЗЗО и Н. за МД от 2020-2022 г., съдържат се изводи по фактите и във връзка с тях са формирани изводи за относимите правни основания. Също органът се е позовал на констатациите, обективирани в протокол №РД-25-582-1/28.09.2021 г., материалите събрани в хода на административното производство.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати нарушения на специалните правила за извършване на контрол по изпълнение на договорите със НЗОК за оказване на медицинска, установени в Глава втора, раздел X от ЗЗО. Издадена е заповед за възлагане на проверката, съставен е протокол за извършената проверка с изложени констатации. По делото са налице данни за подаване на възражение срещу резултата от проверката, което от своя страна е разгледано по реда на чл. 75 и сл.от ЗЗО от Арбитражната комисия. Поради равен брой гласове протоколът от заседанието на Арбитражната комисия е изпратен на управителя на НЗОК, който е компетентния орган по чл. 76, ал. 3 от ЗЗО за вземане на решение за налагане на санкция.

Съдебната проверка по чл. 146, т. 4 от АПК за противоречие на оспорения акт с материално правни разпоредби се извършва въз основа на мотивите, изложени в административния акт и данните по административната преписка. В тази връзка предмет на контрол представлява преценката на административния орган за квалификацията на описаното деяние като нарушение и съответствието на санкцията спрямо него.

По делото не е спорно, че д-р М. Ж. е изпълнявал специализирана

извънболнична медицинска помощ по договор № 222362/17.02.2020 г., като изпълнител по договора е [фирма]. Не е спорно също, че д-р М. Ж. е издал и отчетел като изпълнена дейност по АЛ №396 от 07.05.2020 г., издаден на името на З. Ф. П. З.. Фактът, че тази дейност не е реално извършена се установява от приложената по делото декларация от неговата майка И. В. И., а и не се отрича от д-р Ж., който изрично заявява, че състоянието на пациента и назначаването на лечение по правило се оформя от него в АЛ за вторичен преглед, след получаване на резултатите от назначените изследвания при първичния преглед.

Правният спор се свежда до изследване наличието на материалноправните предпоставки за ангажиране на отговорността на изпълнителя на извънболнична медицинска помощ. В съответствие с нормата на [чл. 59, ал. 13](#) от [ЗЗО](#), управителят на НЗОК прекратява изцяло или частично договорите с изпълнителите на медицинска помощ в случаите по ал. 11, т. 1 и 2. Съгласно чл. 59, ал. 11, т. 1, б. "а", пр. 1 от [ЗЗО](#) при отчитане на дейност, която не е извършена, установено по реда на чл. 72, ал. 2 от изпълнител на извънболнична медицинска помощ по определен пакет, договърът се прекратява частично по отношение на лекаря, който не е извършил тази дейност. Същата хипотеза е предвидена и в чл. 421, ал. 1, пр.1, б. "а" от Н. за МД за 2020-2022 г. и чл. 59, ал. 2, т. 1 от индивидуалния договор. На основание чл. 10, ал. 2 от Н. за МД 2020-2022 г. медицинската помощ по ал. 1, която се заплаща от НЗОК, се определя като пакет от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК, съгласно [Наредба № 9 от 2019 г. за определяне на пакета от здравни дейности, гарантиран от бюджета на Националната здравноосигурителна каса](#). "Пакетът от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК" включва съгласно [§ 1, т. 2](#) от ДР на [ЗЗО](#) определени по вид и обхват дейности, по отделни специалности, дейности за лечение на определени заболявания или на група заболявания, които са достъпни за всички здравноосигурени лица в обем, при условия и по ред, определени в Националния рамков договор. Съгласно чл. 1, ал. 1 от индивидуален договор № 221471/14.02.2020 г. изпълнителят - оспорващото дружество - се задължава да оказва първична извънболнична медицинска помощ в полза на здравноосигурените лица, съгласно приложение № 1 към чл. 1 на Наредба № 9 от 2019 г., а възложителят - НЗОК - се задължава да закупува и заплаща ПИМП съгласно Н. за медицинските дейности за 2020-22 г. в описания обхват. В настоящия случай санкцията е съобразена с приложената материалноправна норма на [чл. 59, ал. 11, т. 1, б. "а"](#) от [ЗЗО](#), съотв. чл. 421, ал. 1, пр. 1, б. "а" Н. за МД 2020-2022 г., приложима в случаите на отчетена медицинска дейност от изпълнителя на медицинска помощ, която медицинска дейност да не е извършена. Наличието на отчитане на медицинска дейност от изпълнителя на медицинска помощ д-р М. Ж., чрез издадения от него амбулаторен лист № 396/07.05.2020 г. за вторичен преглед по отношение на здравноосигурено лице, на което такъв не е реално извършен, е установено по безспорен начин в рамките на развилото се административно производство, завършило с издаване на оспорената заповед за налагане на санкции. Наложената на лечебното заведение санкция, което според правноорганизационната си форма е регистрирано като търговско дружество (О.), за нарушение по [чл. 59, ал. 11, т. 1](#) от [ЗЗО](#) и чл. 421, ал. 1, пр.1, б. "а" от Н. за МД 2020-2022 г. се отнася само частично до лекаря, който е отчетел неизвършена дейност - д-р М. Ж., т. е. налице е само частично прекратяване на договора.

Не на последно място следва да се отбележи и съответствието на оспорената

заповед с целта на закона, тъй като е недопустимо да се иска заплащането на медицински дейности, които не са извършени от изпълнителя на медицинска помощ. По този начин се ощетява публичният финансов ресурс, от една страна, а от друга, се нарушават правата на здравноосигурените лица.

В заключение, напълно неоснователно е възражението на пълномощника на оспорващия, изложено в жалбата и повторено в депозираните по делото писмени бележки за нарушение на чл. 34 от ЗАНН, изразяващо се в образуване на административно наказателното производство след изтичане на едногодишен срок от извършване на нарушението.

В тази връзка следва да се отбележи, че със създаването на [т.6а](#) и [т.6б на ал.2 от чл.55 от ЗЗО](#) (допълнен със [ЗИДЗЗО](#) обн. ДВ бр. 48 от 27.06.2015г.), в съдържанието на [Н](#) са включени условията и реда за контрол по изпълнение на договорите, и санкциите при неизпълнението им. Новата разпоредба на ал.5 на чл.74 от закона, въведена със същия [ЗИДЗЗО](#) (обн., ДВ, бр.48/2015г.), установява ред за налагане на санкции, който съществено се различава от съществуващия до неговото приемане ред, уреден в [чл.74, ал.3](#) от [ЗЗО](#) (ред., ДВ бр.101/2009г.), приложим и в хипотезата на чл.73, ал.4 от закона (ред., ДВ бр.101/2009г.). С посоченото изменение и допълнение на [ЗЗО](#), съставянето на актове за установяване на административни нарушения от оправомощените контролни органи и налагането на административни наказания по реда на [ЗАНН](#), е заменено със санкции, които се налагат от управителя на НЗОК, съответно от директора на РЗОК. т.е., в това производство се налагат санкции с акт, който има характера на административен акт, а не е с административно-наказателен характер, поради което и правилата по ЗАНН, вкл. и установените срокове по чл. 34 са абсолютно неприложими.

Доколкото обжалваната заповед не страда от пороците, посочени в жалбата, и при служебната проверка не бяха установени основания за отмяната ѝ, жалбата следва да бъде отхвърлена.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 5б-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] представлявано от управителя д-р М. Е. срещу заповед за налагане на санкции (прекратяване на договор) № РД-253С-502/14.12.2021 г. на управителя на Националната здравноосигурителна каса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 -дневен срок, от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване.

СЪДИЯ: